NERO NERO NAS

ROSA MARIA ARRAZOLA

Quorum LLIBRES

Primera edició: maig de 2016

© Poemes: Rosa Maria Arrazola
© Fotografia: Nora Jou Arrazola
© Dibuixos: Biel Jou Arrazola

© de l'edició:
Quorum Llibres
C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91 • Fax 977 61 43 57
quorum@quorumllibres.cat
www.quorumllibres.cat

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Estugraf

ISBN: 978-84-16342-01-3

DL T 776-2016

Nero nero nas.indd 2 13/05/16 17:14

(COL·LECCIÓ POESIA) - 2

NERO NERO NAS

ROSA MARIA ARRAZOLA

Quorum LLIBRES

Nero nero nas.indd 3 13/05/16 17:14

NERO
NERO
NAS

Al meu fill Biel
i a la meva filla Nora

NERO NERO NAS... UN VIATGE

Se li obria el mugró, delerós d'uns llavis menuts, i la llet blanca i dolça s'escolava, a poc a poc. Li tacava els sostenidors i la brusa per molta protecció que s'hi posés. Era l'evidència de la seva tristor, *aquesta aroma tendra de la llet*... Treballava de professora de primària a dues escoles diferents i al vespre es preparava en una acadèmia les oposicions a funcionària d'ensenyament. Tot el dia amb nenes i nens que no eren el seu menut. I tant com el necessitava! S'amagava al bany del claustre, i amb vergonya amb l'escurallets es buidava l'aliment del seu fill. El fill que no abraçaria fins al vespre, quan, esgotada de córrer entre dues feines, arribaria a casa. Aleshores, nerviosa, penedida de no poder tenir cura del seu nadó, li oferiria el pit amb la inefable sensació que el nodria també de pors i contradiccions.

Quan el seu home no la veia, agafava entre els seus braços el bebè i li recitava en veu baixa poemes que durant el dia confegia per a ell. Poemes que no eren ben bé cançons de bressol, eren confessions d'una mare jove ben amoïnada. Els poemes li naixien com la vida, des del festeig, enamorats en el joc, oberts de bat a bat en l'infantament. Amb els poemes gronxant-lo, el fill es va fer gran i trapella. Aleshores li explicava aventures de pirates, com la de néixer per cesària. Ella, el mar amb ell, un peix, a dins. El metge, un pirata i les contraccions de part, marees i onatges. Tots els nens voldrien néixer per cesària si l'escoltessin.

No sé si la història de Rosa M. Arrazola i el seu fill va anar ben bé així, però segur que s'hi assembla molt. La meva vivència de mare en néixer el meu primer fill, Adrià, tampoc no va anar exactament així, però com la de moltes mares, *voldria ser uns altres ulls* per al fill.

Els poemes de *Nero nero nas* els he sentit recitar a la Rosa M. Arrazola, els he llegit en els ulls dels que els escoltaven. És un goig immens, pur com una cançó de bressol, veure'ls per fi impresos en paper. *Nero nero nas* picava fort per fer-se un lloc, no tenia pressa, però la seva veu corprenia cada cop que es deixava sentir.

Nero nero nas.indd 6 13/05/16 17:14

Recordo quan la Rosa M., en Joan Opi i jo vam fer un recital conjunt, i com tantes altres vegades, dedicàrem uns minuts a poemes dedicats als fills. Els tres lliscàvem pel tobogan, *que la vida és plena de tobogans*, amb les mans alçades, de cap al joc i la fantasia, també a les pors infantils, a la desmesura i a l'amor. Cercàvem totes les explicacions, tots els perquès. Creàvem consol de mare.

El lector copsarà la vitalitat de lleona d'una mare poeta, felina, que amanyaga i protegeix alhora, que sap ensenyar a anar sola la seva cria per la jungla urbana que li ha tocat viure. El lector voldrà regalar-li llunes de xocolata al bebè dels poemes i si coneix la Rosa M. Arrazola sabrà del cert que escriu per mostrar al seu fill quelcom més que paraules: li regala saber. I quan li explica tristors? Quines penes de mare tanquen les menudes parpelles del fill? Aleshores li transmet força i sinceritat, li diu que cal viure el present amb coratge i alegria, malgrat tot, que una cosa no té a veure amb l'altra. La Rosa M. es mostra al fill autèntica, sense trampes. Es fa estimar sense apocaments, des de les seves imperfeccions. I així en Biel passarà totes les reixes, no sols la del casal d'estiu, i es farà valent i fort, com la mare.

...i cal fer passes a l'aire lliure / i carregar-la de melodies / per treure'n pes. La vida.

Marta Pérez i Sierra

Nero nero nas.indd 7 13/05/16 17:14

...I les nostres paraules anirien
poc a poc encetant l'amor més verge.

Versos a Sara
JOAN VALLS

AL COREÀ

Ja fa vuit anys d'aquell sopar
on vam voler retrobar-nos,
a l'avinguda Gaudí,
després d'aquella pausa de l'estiu.

Algues volàtils, molts vegetals,
mochis i ramen, kimbab picant
i molt poca aigua i vi de Majuang.

Les nostres ganes de gresca i carn
sota la taula plena de plats
i una cambrera d'esma oriental
que s'enrojola quan fem l'intent
de menjar pasta amb l'escuradents
prim i gegant.

Nit de parlades i d'esvalot,
deler d'alcova, de bufecs folls.
D'imaginar que volíem ser
sobre l'estuba d'aquells platets
que s'escalfaven contínuament
i mantenien els cossos ben calents.

De sobte, el soju, aigües ardents,
un *santhilari* per treure el seny
i aquelles postres de pessigolles
rere l'orella, i vinga, al clatell.

Nero nero nas.indd 8 13/05/16 17:14

Compte i passeig.

I passes llargues
amb mà a les calces
i mossegades
a panxa i natges
i claus i porta
i llit desfet.

I crits intensos
de molt plaer,
de carn calenta
que para el temps,
i amor que gesta
vida que neix.

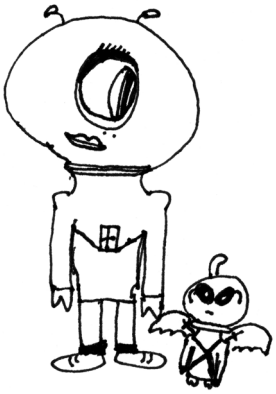

Nero nero nas.indd 9 13/05/16 17:14